

Kom Schepper Heilige Geest.

Een paar weken geleden vierden we het Pinksterfeest. We vierden dat de leerlingen van Jezus de Geest kregen; zij raakten zo doordrongen van de boodschap die hen in de drie jaar daaraan voorafgaand was geleerd en voorgeleefd door hun leermeester dat ook zij die (blijde) boodschap vol vuur wilden gaan uitdragen. Deze gebeurtenis was zo groot dat ze haar weerslag gevonden heeft in ons taalgebruik; "de geest krijgen, ergens vol vuur over spreken, geïnspireerd zijn, geestdriftig" zijn maar enkele voorbeelden daarvan.

Hier over nadenkend zijn er overeenkomsten tussen de leerlingen van Jezus die in gebed bij elkaar zaten in een bovenzaal en de situatie in de OFS. Ook wij komen bijeen, beginnen en eindigen onze bijeenkomsten met gebed en willen ons graag door elkaar en door middel van het lezen en overwegen van franciscaanse geschriften laten inspireren. Maar de Geest kwam over de leerlingen en zij raakten vol vuur. Zouden wij ook niet af en toe iets meer moeten proberen om het vuur dat ons bezielde, toen we de stap zetten naar opname en professie, wat aan te blazen, om te voorkomen dat het een "kwijnende vlaspit" wordt? En zoals de leerlingen in vuur en vlam naar buiten traden om de boodschap van het Evangelie uit te dragen, kunnen wij dan ook, vol inspiratie, in onze eigen omgeving een franciscaanse uitstraling hebben. En misschien blijkt dan ook wel dat iedereen die boodschap verstaat, ook al weten we niet altijd de juiste woorden te kiezen.

Ik hoop dat alle broeders en zusters die het landelijk keuzekapittel hebben meegevierd iets van die Geest hebben meegekregen en het op hun beurt weer verder uitdragen in hun broederschap. Dat is het mooie van een vuurtje: je kunt het doorgeven zonder dat het ten koste gaat van de oorspronkelijke vlam!

Vrede en alle goeds

*Michel Versteegh ofs
Juni 2011.*